

COLUMN HERSENSPINSEL NR. 335

NETJES PRATEN

De column 'Hersenspinisel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Laten we het nieuwe jaar netjes beginnen met u allen, mannen en vrouwen, jongens en meisjes, krasse en minder krasse onderdanen van W.A. van Buuren en andere schepselen God's een Zalig, Gelukkig en Zegenrijk Jaar 2023 toe te wensen. En dat het u natuurlijk brengen zal wat u er (wellicht stiekem), van hoopt dat het zal worden. We hopen dat u niet zult bezwijken onder de enorme berg 'Goede Voornemens' die u misschien nog wel ongetwijfeld hebt voorgenomen.

Voor deze eerste Hersenspinisel van het jaar Anno Domino 2023 hoop ik in ieder geval dat u vanaf de eerste dag op een beschaafde en nette manier zult praten tegen Jan/Johanna en alleman en -vrouw die u tegenkomt en ontmoet en waarmee u een gesprek wilt beginnen over een zinnig of minder zinnig onderwerp. Waarbij ik durf op te merken dat de meeste van alle gesprekken die worden gevoerd vaak nergens op slaan. Dan gaat het meer om het geklets dan om de inhoud. Dat wordt vooral beweerd door heel wat politici, die zich vaak aan loos gepraat schuldig maken, omdat zij zichzelf graag horen praten. En natuurlijk verwacht ik ook dat dit zal worden gedaan op een beschaafde en nette manier, zodat de tegenpartij zich niet hoeft af te vragen wat hij of zij nu weer aan zijn/haar fiets heeft hangen, omdat u op een onheuse, beledigende, discriminerende, intimiderende of andere soort boosachtige toon tegen hem of haar tekeer gaat in plaats van dat op een parlementaire manier te doen.

Dat u er dus een beschaafde debatcultuur op na zult houden. Volgens kenners scheelt dat er de laatste jaren steeds meer aan in ons dierbare vaderland. We praten vaak op een intimiderende, brutale toon tegen anderen. En dan niet in het onderling verkeer op straat of in den huize, maar ook in het parlement en allerlei belangrijk lijkende bijeenkomsten die u wellicht zult bijwonen.

Volgens de eerder vermelde kenners wordt de debatcultuur in Nederland steeds onbehoudener en volgens sommigen dehumaniseert hij zelfs. Of moet ik 'zij' zeggen of wellicht 'die'?

Ik had het over een parlementaire manier van spreken. In de Eerste en Tweede kamer schijnt men op een andere manier te praten dan in het dagelijkse leven. Dat noemen ze dan parlementaire taal. Ik kan me van mijn jeugd jaren nog herinneren dat een parlamentslid dat in een vergadering het woord wilde voeren als volgt door de voorzitter werd aangekondigd: het woord is nu aan de geachte afgevaardigde de heer Romme.

Vroeger bestond het niet dat er op een hatelijke manier werd gereageerd op de ziekte van een minister of op wat hij/zij zei, maar dat dit altijd in keurig Nederlands gebeurde. Dat wil zeggen een Nederlandse taal die bij "het volk" onbekend was. Daarmee voorkomend dat iemand zich wilde 'profilieren' via 'stevige, volkse' taal. Nu schijnen sommige parlementariërs te denken dat hoe 'volks' zijn praten des te meer 'het volk' dat zal waarderen. Maar als ik zo om me heen wel eens mijn oren te luisteren leg, blijkt dit vaak toch niet zo te zijn. De volkse persoon verwacht dat haar of zijn vertegenwoordig(st)er op waardige wijze het woord zal voeren. Hij of zij zou op een opmerking van een collega volksvertegenwoordiger kunnen reageren met; "De geachte afgevaardigde, de heer/mevrouw Praatgoed beweert nu wel dat het aantal politiedienaren op straat moet verdubbelen, maar dan zal hij/zij er rekening mee moeten houden dat er een grote hoeveelheid personeelstekort heerst in ons land en dat niet iedereen geschikt is om de rol van orde- en rustbewaarder te vervullen. Bij gebleken geschiktheid zal de persoon die daarvoor in aanmerking wil komen eerst een aanvullende cursus moeten volgen en die met succes moeten afronden."

Dit is nog taalgebruik uit mijn puberjaren en ik stond er vol verbazing naar te luisteren als dergelijke taal via de radio tot mij kwam. Ik schatte dergelijke mensen altijd heel hoog in – zij behoorden immers tot de elite – en had dan ook een hele hoge pet op van hun kundigheden op

Het gebied van regeren en controleren en de zaken helder op een rijtje zetten. In mijn puberjaren was de TV immers nog lang niet in beeld. Als we het wilden zien moesten we naar de bioscoop op de Singelstraat en naar het Polygoonjournaal kijken. Daar zagen en hoorde ik de elite van ons volk in alle glorie hun taalgebruik ten gehore brengen. Dat was toen.

Nu moeten we maar hopen dat de ministeriële en parlementaire personen hun taal goed beheersen en op niet al te

Nu moeten we maar hopen dat de ministeriële en parlementaire personen hun taal goed beheersen en op niet al te volkse wijze hun mening over bepaalde onderwerpen op krakkemikkig Nederlands ten tonele zullen voeren. Als dit toch gebeurt zal het laatste woord daarover voorlopig nog niet gezegd zijn. Wellicht dat alleskunner Remkes dan weer uit zijn slaapje gehaald moet worden om over dat onderwerp een commissie te leiden, die dan weer tips gaan geven hoe het woord in het parlement en andere leuterementale kringen gevoerd zal dienen te worden.

Wellicht dat u sommige woorden niet kent, maar het Nederlands is een rijke taal waar veel nieuwigheden kunnen ontstaan op het gebied der 'spraakunst'.

Augustinus
